

# JEŽÍŠI, PROMĚŇ MOJE SRDCE

---

## NEVIDÍM UŽ JEŽÍŠE JAKO NAIVNĚ ZTVÁRŇOVANÉ BOŽSTVO

Nevidím už Ježíše jako božstvo naivně ztvárňované v kostelích mého dětství; nevidím ho už jako jakýsi „teologický koncept“, nad nímž jsem se dost nenapřemýšlel. Nevidím už ho jako nedostupného Boha... vidím jen jeho.

Ježíš je pro mě od této chvíle muž, který mi zkřížil cestu. Muž, který mě zná, který se setkal svým pohledem s mým, muž, který stiskl mé srdce ve svých dlaních, aby je navždycky změnil.

*My všichni se přetvořujeme stále víc a víc  
k zářivé podobě, jakou má on.*

*Působí to duch Páně (srov. 2 Kor 3,18).*

*„Ježíši tichý, srdce pokorného, přetvoř  
srdce naše podle srdce svého.“*

## **BŮH DOKÁŽE UKOJIT NAŠI ŽÍZEŇ PO LÁSCE**

Všichni jsme naprogramováni k tomu, abychom milovali a byli milováni. Všichni. Ale nedokážeme to. Na jedné straně se nám lásky nedostává, těžce se nám jí nedostává, a na druhé straně se svým jednáním lásce uzavíráme.

Východiskem z této slepé uličky je vědomí, že nás Bůh miluje takové, jací jsme, bezpodmínečně. Jedině Bůh totiž dokáže ukojit naši žízeň po lásce, ať je jakkoli veliká.

## **MOJE SETKÁNÍ S JEŽÍŠEM MI DÁVÁ NEČEKANOU SÍLU**

Najednou začínám chápat, že mé setkání s Ježíšem, i když bylo trochu ubohé, trochu nevydařené, trochu zmatené, mi dává najednou nečekanou sílu. Jako kdybych v sobě měl na dosah ruky nevyčerpatelnou zásobu lásky! Zásoba, z níž si mohu po libosti brát, která mne po celý den naplňuje radostí, uklidňuje mě a zahání jednoho po druhém démony, kteří mě až do nynějška trápili.

Vidím, jak zahanbeně prchají před mými kroky: ty strachy, že nebudu mít dost uznání a lásky... Také pozoruji, jak se jako led na slunci rozpouštějí nutkavé potřeby mého ega a mého těla. Jakási síla mne zahaluje do svého širokého pláště, chrání mě a dává mi chuť být lepší.